

[Bendix.]

Jeg blev egentlig heller ikke rigtig klar over, om det var hr. Henning Philipsens opfattelse, at udlejningsbidraget i såvel den private udlejningsboligmasse som i det almennyttige boligbyggeri er konstrueret på en sådan måde, at der kan forhindres huslejstigninger ud over det, 1966-forliget fører til i 1974. Jeg forstår det sådan, at hr. Henning Philipsen siger: der må ikke ske huslejstigninger ud over det, 1966-forliget fører til i 1974. Jeg kan ikke forstå de lovforslag, ministeren har fremsat, på anden måde, end at der nødvendigvis må komme stigninger ud over det, 1966-boligforliget fører frem til i 1974.

Også på det område er hr. Henning Philipsen klar; han var ikke særlig klar her i salen i dag, men uden for salen ved offentlige møder har han sagt, at han ikke accepterer sådanne stigninger ud over 1966-forligets rammer. Så vidt jeg kan se, er de to lovforslag, som ligger her på folketingets bord, af en sådan karakter, at vi nødvendigvis får stigninger ud over det. Sig mig: hvad er egentlig — det er også en oplysning, som kunne være tjenlig for os — konsekvensen af det, S og SF har aftalt på dette område?

Christophersen: Jeg takker ministeren for de svar, han gav; jeg må dog sige, at hans forestillinger om, hvor sikker han befandt sig her i salen, nok var lidt overdrevne. Ministeren skal få en rimelig tid til at afklare sine tanker; når han derefter begynder at fremlægge dem og de har den form, som man måske kunne frygte de på visse punkter ville få, er det muligt, at sikkerheden bliver noget reduceret.

Men der var et par ting i det, ministeren sagde, som jeg godt ville kommentere, og det ene var den rolle, som undersøgelsen af sammenfaldet mellem de sociale ydelser og skatteprogressionen har. Jeg kan selvfølgelig godt se, at i det lovforslag til en ny boligsikring, som vi i dag diskuterer, ligger en bestræbelse på at strække nedtrapningen af boligsikringsydelsen for dermed at få løst

noget af problemet. Men det afgørende i hele denne diskussion er jo ikke alene, at man for de enkelte ydelsers vedkommende foretager en modificering af de nuværende nedtrappingsregler; det er, at man tilstræber at nå frem til et system, hvor selv det, at en række ydelser trappes ned samtidig, og at man samtidig har en progressiv beskætning af indtægtsstigninger, ikke fører til utilsigtede virkninger. Det betyder altså, at man ikke kan revidere boligsikringsloven isoleret, men er nødt til at foretage en sammenhængende revision af en række af de love, vi har, og efter hvilke de kontante sociale ydelser gives.

Derfor må en revision af boligsikringsloven på dette område altså ses i sammenhæng med, hvad vi når frem til på andre områder: det er spørgsmålet om uddannelsesstøtte, det er spørgsmålet om hele eller halve fripladser i daginstitutioner, og hvad der nu ellers kan nævnes af den slags ydelser, der trappes ned ved stigende indkomst. Det er altså ud fra den betragtning, jeg sagde, det nok ville være det fornuftigste at vente med at lave en permanent boligsikringslov, indtil vi havde ekspertudvalgets vurdering af, hvordan denne samordning af problemets løsning kunne finde sted, altså indtil de har fået stillet modeller op, efter hvilke man kan køre eksempler igennem.

Jeg takker for oplysningen om, at de 250 mill. kr. stadig er i ministerens erindring. Jeg forstod det sådan, at når nu forslaget om ændring af lov om boligbyggeri kommer frem — jeg har forstået, det er dér, indeksslåneordningen nu skal sættes ind — ja, så kommer der samtidig et forslag om, at der skal bruges 250 mill. kr. i hvert af de næste 10 år maksimalt til støtteordninger af forskellig art. Vi må altså bare registrere, at her har regeringen ikke ændret opfattelse, og den ved jo i forvejen, hvordan vi forholder os til det.

Jeg har et par bemærkninger til hr. Henning Philipsen, der mente, at jeg bevægede mig i hysteriske højder — og ingen kan jo bedre end han vurdere, hvor disse højder